

Lund Institute of Technology
Department of Surveying

Minor Field Study on Land Use Planning and Land Allocation in Vietnam

Helena Rexling & Sofi Rosqvist
Lund, Sweden 1998

Sammanfattning

Vietnam Sweden Mountain Rural Development Programme (MRDP) är ett Sida-finansierat utvecklingssamarbete mellan de två länderna. Programmet arbetar för att utveckla kostnadseffektiva metoder med lokalt medverkande för att förbättra markanvändningen på landsbygden i norra Vietnam. Målet är att mark ska användas på ett uthålligt sätt av brukare som har säkrad besittningsrätt. Detta mål går hand i hand med den pågående landreformen i Vietnam. Planering och allokering av mark är två instrument för att kunna genomföra reformen.

Syftet med denna rapport är att ge en översiktlig beskrivning av incitamenten till Vietnams övergång mot en marknadsekonomi. Rapporten beskriver vidare den juridiska ramen samt visar på hur planering och allokering tillämpats i två bergskommuner. I syftet ingår också att visa på synliga och förmodade förändringar som kommer av landreformen.

Vi har baserat denna Minor Field Study på en åtta veckor lång studieresa i norra Vietnam. Fyra av dessa veckor tillbringade vi i fält. Vi intervjuade berörda människor på olika nivåer. Vi har endast undersökt markanvändnings- och allokeringfrågor i samband med skogs- och jordbruksmark och bara vad gäller allokering till privatpersoner och hushåll.

Den bergiga regionen i norr är en av Vietnams fattigaste och är utsatt för miljöförstöring. En stor del av befolkningen i området utgörs av minoritetsfolk. All jordbruksmark är allokerad i Thuong Lam kommun och allokeringen av skogsmark kommer att färdigställas inom kort. I Nam Lanh kommun har bara skogsmarken blivit allokerad.

På grund av planekonomins misslyckande började man genomföra en reform kallad *doi moi* (ung. förändring), som gick ut på att förbättra det vietnamesiska sociala och ekonomiska klimatet och arbeta för en mer marknadsinriktad ekonomi. Eftersom markanvändning utgör grund för produktionssamhället är det viktigt att regler för dess användning respekteras av alla berörda. Brukare som har formaliserade besittningsrätter känner sig trygga och känner sig säkrare att investera i marken. I längden leder detta förhoppningsvis till en effektivare markanvändning samt minskad miljöförstöring. I 1993 års landlag stadgas de nya rättigheterna samt ytterligare två principer, man vill:

- * öka stabiliteten i besittningsrätten till mark
- * att markrättigheter skall betraktas som en handelsvara
- * öka den statliga kontrollen över markanvändningen

Arbetet med markanvändningsplanering och markallokering är uppdelat i fyra nivåer; stat, provins, provins och kommun. Byinvånarna deltar i den kommunala planeringen. Som första steg i allokeringsprocessen bildas arbetsgrupper på alla nivåer. Den kommunala arbetsgruppen håller informationsmöte med representanter från de berörda hushållen i byn. Varje hushåll ansöker om den mark man vill ha rättighet till och när man är överens utfärdar distriktsnivån ett nyttjanderätts-certifikat till varje hushåll.

I den kommun där jordbruksmarken har allokerats är samtliga brukare överens om att produktiviteten ökat. Det är dock svårt att utvärdera effekterna på skogsmarken eftersom det tar flera år innan resultaten blir synliga. Problem i samband med planerings- och allokeringsarbetet beror på flera faktorer. Enligt vår åsikt är huvudorsakerna följande; dålig anpassning till folks utbildningsnivå, låg standard på infrastrukturen och problem för hushållen att investera i sin mark. Dessutom upplevs svårigheter med lokalt deltagande, uppmätning av mark samt illegal avverkning av skogen.